

EL GOS COM A ANIMAL DE COMPANYIA

A CASA:

L'adopció d'un animal de companyia, en el vostre cas, un gosset o gosseta, ha de ser una decisió i responsabilitat que ha de prendre tota la família. Tots heu de participar de l'educació i els cuidats de l'animal que heu acceptat com a nou membre de la família.

Els primers dies és molt important intentar reduir l'estrés al màxim. Penseu que el vostre animal no és un peluix, i no se'l pot tractar com a tal. Aquest concepte és important que l'entenguin sobretot els nens: no han de veure el gos com una guina sinó com a un ésser viu, un membre més de la família.

Al arribar a casa hem de deixar que el cadell "inspeccioni" la seva nova llar. Tingueu en compte:

- ☞ Organitzar espai: distribuir l'espai de la casa (on voleu que el vostre cadell tingui accés): ha de tenir un lloc on dormir i descansar, és important que tingui un espai per a ell i que vosaltres tingueu un espai per a vosaltres. Ha de tenir també un lloc on menjar, i un lloc on jugar.
- ☞ Desenvolupar els contactes i el joc: és important que el vostre cadell tingui contacte amb vosaltres a través del joc, ja que així afavorim la socialització i l'aprenentatge.

DIETA:

El gos és un mamífer omnívor. És una espècie diferent a la nostra i per tant té uns requeriments nutricionals diferents als nostres. La dieta es basa en una relació adequada de proteïnes, àcids grassos, hidrats de carboni, vitamines, oligominerals..., que es troben les proporcions correctes en els pinsos expressament formulats per a gossos.

El pinso ha de ser l'adequat per a cada etapa de la vida i tipus de raça:

- ☞ ETAPA JUNIOR: període de màxim creixement, desenvolupament dels sistema immune. També és el període on són més delicats i on poden aparèixer més fàcilment (i on poden tenir pitjors conseqüències) problemes digestius. Necessiten menjar 3 vegades al dia fins als 6 mesos i 2 vegades al dia a partir dels 6 mesos
 - RACES PETITES: des dels 2 mesos fins als 10-12 mesos
 - RACES MITJANES: des dels 2 mesos fins als 12-15 mesos
 - RACES GRANS I GEGANTS: des dels 2 mesos fins als 18-24 mesos
- ☞ ETAPA ADULTA: etapa on requereix un manteniment adequat de la tasa metabòlica (ni més ni menys aportació calòrica de la que necessita segons tipus d'activitat). Podem donar de menjar només un sol cop al

dia, sempre al vespre i mai abans de sortir a passejar. En el cas que haguem esterilitzat el nostre animal requerirà un pinso específic.

- RACES PETITES: fins als 8 anys. Solen tenir molta incidència de problemes periodontals, un bon pinso també ens ajudarà a retrassar l'envelliment i la infecció de les genives i dents del nostre animal
 - RACES MITJANES: fins als 7 anys.
 - RACES GRANS I GEGANTS: fins als 5-6 anys. Aquestes races tenen major incidència de problemes articulars. Una bona dieta els ajudarà a prevenir aquestes patologies o a retrassar-les el major temps possible.
- ☞ ETAPA SENIOR: la nostra mascota ja s'haurà fet gran i necessitarà una dieta adequada per intentar prevenir els efectes de l'envelliment, a partir de determinada edat segons el tamany de raça.
- ☞ Esterilització/castració: els gossos/gosses esterilitzats/des tenen major probabilitat de patir obesitat (que a la vegada predispone a altres malalties). Aquest problema és controlable amb una dieta adequada i constant. L'esterilització és molt recomanable per molts altres motius i allarga notablement l'esperança de vida del vostre animal, a més de convertir-lo en un animal més sociable.

L'aigua ha d'estar sempre disponible.

EDUCACIÓ:

És molt important educar-lo adequadament des del primer contacte amb el cadell. Els gossos es regeixen per jerarquies estrictes, això vol dir que dins el seu cap nosaltres només podem tenir dues posicions en la jerarquia del grup: per sobre o per sota d'ells. Hem de fer-los entendre des d'un principi que nosaltres som els que manarem.

De cadells no els hem de donar privilegis (dormir amb nosaltres, pujar al sofà,...) que no vulguem que facin d'adults, ja que després costa molt redigir aquestes conductes.

☞ RECOMPENSA-CÀSTIG:

Hem de premiar el bon comportament i "castigar" el dolent. Per tal que el nostre cadell entengui el que voleu us recomanem que:

- La recompensa pot ser amb la veu, amb carícies, amb alguna llaunadura per a gos, amb el joc...
- El càstig MAI ha de ser físic sinó verbal: un "NO", o un reny amb l'entonació adequada farà que el cadell entengui que ha fet alguna cosa malament. És innecessari i fins i tot contraproductiu castigar físicament el cadell o, com molta gent creu, amorrar el cadell als pipis/caques perquè no ho tornin a fer, a més de ser una conducta molt poc ètica.
- Tan recompensa com reny han de ser immediatament després de l'acció que vulguem promoure o eliminar. És a dir, que no val per

res renyar l'animal quan arribem a casa perquè ha fet pipis on no volem, ja que l'animal no ho associa. Els gossos associen només les coses que acaben de passar en el moment, de manera que premiarem o renyarem just quan acabin de fer allò que vulguem o no que facin.

- Quan el cadell adopta postura de submissió (s'estiri, panxa amunt, orelles baixes, s'orini...) és que el cadell ja ha entès que se l'està renyant i que ha fet alguna cosa malament, no cal continuar renyant-lo.

☞ CORRETJA:

Hem d'acostumar el cadell desde petit a la corretja. Per casa pot portar posat el collar i fer-lo passejar amb la corretja pel passadís quan encara no sigui prou gran i no porti totes les vacunes com per poder sortir al carrer.

No el piqui mai amb la corretja, o associarà la corretja amb càstig, i la corretja ha de ser sempre signe de'l passeig, d'activitat alegre, no de càstig. Podeu inclús associar-la a un premi: sortir a passejar.

MANTENIMENT:

☞ **ACTIVITAT:** un gos necessita activitat, o sigui que necessita sortir a passejar almenys 3 vegades al dia, i que aquestes passejades no siguin només per anar a fer pipí, sinó que necessita caminar i investigar territori, veure altres gossos... Podeu incloure'l en les vostres activitats diàries (quan aneu a comprar el pa, a fer el cafè amb els amics, quan aneu a buscar els nens al cole...) i així a més a més fomenteu encara més la socialització. Penseu que segons la raça necessitarà més o menys activitat, i això també ha de ser un factor a tenir en compte a l'hora d'escollir un cadell.

☞ HIGIENE:

- **PELATGE:** és molt important raspallar el nostre animal amb regularitat (cada dia els gossos de pèl llarg, cada setmana els gossos de pèl curt o ras). Segons el tipus de pèl que tingui (llarg, curt, llanós, arrissat...) haurem d'utilitzar un tipus de raspall o pinta diferent. El pelatge del nostre animal lluirà més i tindrem la casa més lliure de pèls si ens acostumem a raspallar-los sovint. Banyar-los també és recomanable. Hem d'utilitzar un xampú per a gossos adequat al tipus de pèl i també al tipus de pell del nostre cadell. Hem de banyar-lo com a mínim una vegada cada 3 mesos els gossos de pèl llarg i cada 6 mesos els gossos de pèl curt, i com a màxim 2 vegades al mes per a qualsevol de les races a no ser que sigui per recomanació del veterinari en casos concrets.
- **NETEJA D'ULLS I ORELLES:** hi ha gossos que tenen major tendència a fer lleganyes i/o tenir les orelles brutes. Hi ha

productes específics per a la neteja d'aquestes parts. Netejar-los regularment disminueix la incidència de conjuntivitis/otitis.

- DENTS: sobretot en races de petit tamany és molt freqüent la malaltia periodontal. Existeixen varies mesures de prevenció: neteja amb raspall de dents i pasta de dents adequada (segons el caràcter de l'animal ho podrem fer o no...), productes líquids que s'afegeixen a l'aigua de beguda que actuem com a antisèptics bucals (com ho podria fer un elixir bucar de persones), o llaunadures específicament dissenyades per a tal fi. Tingueu en compte que quan el vostre animal sigui gran pot ser necessària una neteja bucal sota anestèsia al vostre veterinari.

SALUT:

- ☞ Prevenció: per tal d'evitar malalties contagioses, és important que realitzeu les vacunacions correctes durant l'etapa de cadell del vostre animal i també que els revacuneu periòdicament (anualment) per mantenir la immunitat. També és important desparasitar al vostre animal, tant externament com internament, per la seva salut i per la vostra ja que alguns paràsits es poden transmetre a les persones.

XIP:

El xip és el mètode d'identificació homologat a Catalunya i la resta d'Espanya. És obligatori tenir el vostre animal identificat amb el xip, de manera que si el vostre animal no està identificat en el moment d'adquirir-lo, us heu d'adreçar al veterinari per fer-ho. Si en el moment d'adquirir-lo ja duu el microxip, heu de donar-lo d'alta (segons l'establiment us podran proporcionar aquesta opció, sinó haureu de donar-lo d'alta al vostre veterinari). Un xip implantat però sense estar donat d'alta no té cap validesa.